

UPRavno sodišče RS, oddelek v Novi Gorici	
ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA	
UPRavno	sodišče v <u>NOVI GORICI</u>
dne <u>23.3.2021</u>	
Podpis pristojne sodne osebe:	

Koper

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije, oddelek v Novi Gorici, je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnici in sodnik Andrej Orel kot predsednik ter Valentina Rustja in Lea Chiabai kot članici,

ob sodelovanju sodne zapisnikarice Sabine Kuštrin,

v upravnem sporu tožeče stranke: **ZDRAVSTVENI DOM KOPER**, Dellavallejeva ulica 3, Koper, ki jo zastopa Odvetniška družba Matoz, o.p., d.o.o., Koper, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper 1. in 3. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca št. 090-269/2019/5 z dne 10. 1. 2020,

po dne 23. marca 2021 opravljeni javni glavni obravnavi, istega dne

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške tega postopka.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožeča stranka je na podlagi določb Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju: ZDIJZ) izdala odločbo z dne 25. 11. 2019 (v nadaljevanju: prvostopenjska odločba), s katero je zavrnila zahtevo (v nadaljevanju: prosilec) za dostop do informacij javnega značaja in odločila še, da organ in stranka krijeta vsak svoje stroške postopka.
2. Po vloženi pritožbi prosilca je Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju: tožena stranka) z odločbo št. 090-269/2019/5 z dne 10. 1. 2020 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pod 1. točko izreka odločil, da se pritožbi delno ugodi in se prvostopenjska odločba delno odpravi ter se odloči, da mora tožeča stranka prosilcu v roku 31 dni od vročitve odločbe posredovati fotokopije: 1.) naslednjih delov pogodbe o zaposlitvi št. 57/TC/17 z dne 27. 9. 2018: - naziv, številka in datum pogodbe, naziv delodajalca, ime in priimek javne uslužbenke; - III. točka pogodbe; - 3. točka priloge 1 k pogodbi; - IV. točka pogodbe; - vrstici tabele v V. točki pogodbe, ki imata naslov "Osnovna plača javnega uslužbenca - Z070" in "Skupaj dodatki, upoštevani v primerljivem znesku plače, določenem v skladu z ZSPJS"; 2.) naslednjih delov soglasja št. 34/TC/18-2 z dne 13. 11. 2018: - naziv, številka in datum soglasja; - 1. točka soglasja; 3.) naslednjih delov Poročil o opravljenih urah za dr. med., spec., za mesece januar, februar, marec, april, maj, junij, julij, avgust in september, vsi za leto 2019: - enota; - ime in priimek javne uslužbenke; - mesec in leto; - vrstica z navedbo dni; - vrstici z naslovoma "Ure brez dodatkov/dopoldanske" in "Popoldanska izmena". Pod 2. točko izreka izpodbijane odločbe je bilo odločeno, da se prosilčeva pritožba glede dela zahteve, ki se nanaša na podatke o neto plačilih za delo, zavrne; pod 3. točko izreka pa, da v postopku reševanja pritožbe niso nastali posebni stroški.
3. Kot je razvidno iz obrazložitve izpodbijane odločbe, je prosilec 18. 9. 2019 podal zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, v kateri je prosil za naslednje podatke v obliki fotokopij: 1.) Za katera delovna mesta - delovne naloge in na katerih področjih ima dr. med., spec. splošne medicine (v nadaljevanju tudi: zdravnica) sklenjeno pogodbo z organom in morda še katero drugo javno ustanovo? 2.) Koliko dni - ur mesečno je pogodbeno določena obveznost dela v ambulanti splošne medicine pri organu, v enoti 3.) Kolikšna je višina bruto/neto plačil za delo v zgoraj omenjeni ambulanti? 4.) Koliko dni - ur posamezno po mesecih od 1. 1. 2019 do 18. 9. 2019 je zdravnica opravljala svoje delo ambulantnega zdravnika v omenjeni ambulanti? 5.) Koliko dni - ur posamezno po mesecih in v katerih datumskih obdobjih v času od 1. 1. 2019 do 18. 9. 2019 je bila zdravnica odsotna iz ambulante in so bili njeni pacienti napoteni k nadomestnim zdravnikom v obravnavo? Navedena zahteva je bila s prvostopenjsko odločbo zavrnjena z

obrazložljivo, da prosilec ni zahteval dokumentov, ki obstajajo v materializirani obliki, temveč odgovore na vprašanja, kar presega domet ZDIJZ, ker ta pravice do odgovorov, pojasnil ipd. ne predvideva, ampak je informacija javnega značaja po tem zakonu zgolj že ustvarjen oziroma obstoječ dokument (prvi odstavek 1. člena v povezavi s prvim odstavkom 4. člena ZDIJZ). Nadalje je tožeča stranka, ob sklicevanju na določbe ZDIJZ, Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (v nadaljevanju: Splošna uredba) ter Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju: ZVOP-1), ocenila, da so vse zahtevane informacije varovani osebni podatki in da tako niti delnega dostopa po 7. členu ZDIJZ ni mogoče izvesti, saj to ob prekritju vseh varovanih osebnih podatkov prosilcu ne bi prineslo nobenih smiselnih informacij oziroma nobene dodatne vrednosti, zaradi katere je vložil zahtevo.

4. V nadaljevanju obrazložitve tožena stranka povzame vsebino pritožbe, ki jo je prosilec vložil zoper prvostopenjsko odločbo. Ugovarjal je, da zahtevane informacije nesporno izvirajo iz delovnega področja tožeče stranke in da morajo obstajati v materializirani obliki, saj drugače ni mogoče izvajati zakonitega dela. Če tožeča stranka ne razpolaga z osnovnimi informacijami oziroma z evidencami pogodb o delu, izplačili za posamezna dela iz družbenih sredstev, seznamom dejansko opravljenih ur, ki se ujema s pogodbenim določilom dela v ambulanti družinske medicine, je zrela za nadzor Finančne uprave, oziroma je nekdo od odgovornih precej dvomljivo sposoben voditi to z javnim denarjem plačano zdravstveno ustanovo. Če ni dokumenta pisni razvid dejansko opravljenih ur dela v ambulanti, kam računovodstvo vpisuje, če sploh vodi, evidenco plačil dejansko opravljenih ur dela. Kje je v tem očitno Avgijevev hlevu potem sploh izvajan ustrezen dokumentiran nadzor nad delom zdravnice in sploh vseh zaposlenih zdravnikov? Prosilec se sprašuje, s čim so kršeni osebni podatki, če zahteva podatke, ki so neposredno vezani na razvid plačil, izvedenih iz denarja, ki ga za to dejavnost vplačujejo vsi državljani, in s čim krši pravico zasebnosti zdravnice, ko zahteva podatek, koliko ur ima ta pogodbeno obveznost dela v splošni ambulanti. Strinja se, da gre za vsebnost koncentriranih podatkov, in sicer o očitno nezakonitem dopuščanju samovolje zdravnice, tožeča stranka pa poskuša na vsak način zadevo potlačiti pod preprogo. Prosilec navaja razloge, zaradi katerih dvomi v zakonitost vodenja ambulante, v vprašljivo upravičenost stalne odsotnosti zdravnice ter zakaj meni, da gre za zanemarjanje njene osnovne zadolžitve, to je oskrbe pacientov.
5. V postopku obravnavanja pritožbe je tožena stranka tožečo stranko pozvala, da posreduje dokumente, ki so predmet zahteve, brez prekritih podatkov, kar je tožeča stranka tudi storila.

6. Tožena stranka ugotavlja, da je pritožba delno utemeljena. Kot pojasnjuje, iz prvega odstavka 4. člena ZDIJZ izhaja, da informacijo javnega značaja predstavlja samo dokument, ki že obstaja, je že ustvarjen, oziroma ki ga je organ v okviru svojega delovnega področja že izdelal oziroma pridobil. Organi, ki so zavezanci po ZDIJZ, so namreč dolžni omogočiti dostop le do že obstoječih informacij ter niso dolžni ustvariti novega dokumenta ali pridobiti oziroma vzpostaviti dokumenta, ki ga v času zahteve nimajo. To pomeni, da na podlagi ZDIJZ organi niso dolžni odgovarjati na vprašanja, podajati mnenj, zbirati informacij, opravljati raziskav ali analizirati podatkov, pridobivati dokumentov od drugih organov, dopolnjevati ali drugače spreminjati informacij, s katerimi razpolagajo, da bi zadostili zahtevi prosilca. V obravnavanem primeru je prosilec zahtevo vložil na obrazcu z naslovom „Zahteva za dostop do informacij javnega značaja“ (iz česar izhaja, da želi pridobiti takšne informacije), formuliral pa jo je tako, da je zahteval odgovore na vprašanja. V skladu z načelom varstva pravic strank (7. člen Zakona o splošnem upravnem postopku, v nadaljevanju: ZUP) je treba v takšnem primeru, ko prosilec zaradi napačnega razumevanja pravil dostopa do informacij javnega značaja organu postavlja vprašanja, vendar iz preostale vsebine njegove vloge izhaja, da želi pridobiti informacije javnega značaja, rešiti ključno vprašanje, ali organ razpolaga z dokumenti, iz katerih bi bili razvidni odgovori na zastavljena vprašanja. Smiselno takšno stališče izhaja iz sodb tega sodišča v zadevah III U 339/2012 in III U 273/2012, v katerih je navedeno, da organi v postopku po ZDIJZ prosilcu niso dolžni pripravljati odgovorov na vprašanja, razen takrat, ko le-ti izhajajo iz že obstoječega dokumenta - v tem primeru organ prosilcu posreduje ta dokument.
7. Glede na navedeno je morala tožena stranka najprej rešiti vprašanje, ali zahtevane informacije javnega značaja obstajajo. Na podlagi prejetih dokumentov za posamezne sklope prosilčevih vprašanj ugotavlja sledeče: 1.) Odgovor na vprašanje, za katera delovna mesta ima zdravnica sklenjeno pogodbo s tožečo stranko, se nahaja v III. točki pogodbe o zaposlitvi št. 57/TC/17 z dne 27. 9. 2018 (v nadaljevanju: pogodba o zaposlitvi), ki vsebuje navedbo naziva delovnega mesta in kraj opravljanja dela. Delovne naloge in področja dela so navedeni v prilogi 1 te pogodbe, in sicer v 3. točki z naslovom Opis dela. Odgovor na vprašanje, za katera delovna mesta - delovne naloge in na katerih področjih ima zdravnica sklenjeno pogodbo z drugo javno ustanovo, pa izhaja iz soglasja št. 34/TC/18-2 z dne 13. 11. 2018 (v nadaljevanju: soglasje), in sicer iz 1. točke. 2.) Odgovor na vprašanje, koliko dni - ur mesečno je pogodbeno določena obveznost dela v ambulanti splošne medicine pri tožeči stranki, v enoti
; se nahaja v IV. točki pogodbe o zaposlitvi, ki vsebuje določbe o delovnem času. 3.) Podatki o višini plačil za delo so navedeni v V. točki pogodbe o zaposlitvi, ki v obliki tabele vsebuje podatke o plači javne uslužbenke. Bruto vrednosti, ki jih zahteva prosilec v obravnavanem vprašanju, so navedene v

vrsticah tabele, ki imata naslova: - Osnovna plača javnega uslužbenca - Z070 in - Skupaj dodatki, upoštevani v primerljivem znesku plače, določenem v skladu z ZSPJS. 4.) Podatki o dnevih in urah, ko je zdravnica opravljala delo ambulantnega zdravnika v omenjeni ambulanti, se nahajajo v dokumentih z naslovom "Poročilo o opravljenih urah", ki jih tožeča stranka vodi za vsak mesec posebej (od januarja do septembra 2019); v vrsticah z naslovoma "Ure brez dodatkov/dopoldanske" in "Popoldanska izmena" je namreč po posameznih dnevih v mesecu navedeno število v konkretnem dnevu opravljenih ur. 5.) Iz delov poročil iz prejšnje točke je razvidno tudi, koliko dni oziroma ur je bila zdravnica odsotna iz ambulante. Upošteva se povedano tožena stranka zaključuje, da je izpolnjen kriterij materializirane oblike glede vseh v zahtevi navedenih vprašanj. Ob tem, da ostala dva kriterija oziroma pogoja, ki za opredelitev informacije javnega značaja izhajata iz prvega odstavka 4. člena ZDIJZ (informacija mora izvirati iz delovnega področja organa in ta mora z njo razpolagati), v konkretnem primeru niti nista bila sporna, tožena stranka ugotavlja, da zahtevane informacije javnega značaja obstajajo.

8. Ker je bilo v prvostopenjski odločbi kot razlog za zavrnitev prosilčeve zahteve navedeno tudi, da so zahtevane informacije varovani osebni podatki, tožena stranka pojasni, da se sicer strinja, da so zahtevani podatki osebni podatki zdravnice, vendar so v konkretnem primeru (razen za podatke o neto vrednostih plačil za delo) izpolnjeni pogoji iz 1. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, na podlagi katere je dopustno razkritje osebnih podatkov, ker gre za podatke o porabi javnih sredstev oziroma podatke, povezane z delovnim razmerjem javnega uslužbenca. Izjemo po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ (ki določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov) pomenijo zgolj tisti osebni podatki, ki niso v neposredni povezavi s porabo javnih sredstev, opravljanjem javne funkcije oziroma delovnega razmerja javnega uslužbenca. Tožena stranka citira določbe 4., 5., 6. in 86. člena Splošne uredbe, ki se v Republiki Sloveniji neposredno uporablja, ter obrazloži, da zakonsko podlago za obdelavo osebnih podatkov v smislu točke c) člena 6 (1) Splošne uredbe predstavlja ZDIJZ. Po slednjem je razkritje osebnih podatkov v postopku dostopa do informacij javnega značaja dopustno, ko gre za osebne podatke, ki hkrati pomenijo npr. tudi podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca (1. alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ). Vprašanje, kateri osebni podatki so povezani z opravljanjem delovnega razmerja javnega uslužbenca, se presoja ob upoštevanju načel glede obdelave osebnih podatkov po členu 5 Splošne uredbe, ki v točki c) določa, da morajo biti osebni podatki ustrezni, relevantni in omejeni na to, kar je potrebno za namene, za katere se obdelujejo ("najmanjši obseg podatkov"). Razkriti se torej smejo le tisti

podatki, ki so nujno potrebni, da se doseže namen ZDIJZ (glej 2. člen tega zakona). Kot navaja tožena stranka, bi dostop do informacij, ki vsebujejo z vidika zasebnosti relevantno sporočilo o določljivem posamezniku, pomenil prekomeren poseg v zasebnost te osebe, kar bi bilo tudi v nasprotju z načelom sorazmernosti. Strošek za delodajalca kot izplačevalca plače v odnosu do zaposlenega javnega uslužbenca je bruto prejemek zaposlenega, medtem ko je neto znesek odvisen (tudi) od osebnih okoliščin posameznika, ki izhajajo iz njegovih subjektivnih okoliščin. Ker gre za osebne podatke, za razkritje katerih ni pravne podlage, je tožena stranka odločila, da se pritožba zavrne glede dela zahteve, ki se nanaša na podatke o neto plačilih za delo zdravnice. Vse ostale informacije javnega značaja, ki so predmet pritožbe, pa ne vsebujejo varovanih osebnih podatkov. Že zakonodajalec je v tretjem odstavku 6. člena ZDIJZ odločil, da so podatki v zvezi s porabo javnih sredstev oziroma podatki, povezani z opravljanjem delovnega razmerja javnega uslužbenca, absolutno javni. Stališče, da javni funkcionar oziroma javni uslužbenec ni upravičen pričakovati zasebnosti glede svojega imena, naziva, položaja, plače in ostalih podatkov, ki so povezani z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, je zavzelo tudi to sodišče (sodba v zadevi I U 1410/2010). Ker so podatki, ki jih je tožeča stranka po 1. točki izreka izpodbijane odločbe dolžna razkriti, absolutno javni, tožena stranka, kot pojasnjuje, v postopek ni pozivala zdravnice, na katero se podatki nanašajo, pri čemer se sklicuje na določbo a26a. člena ZDIJZ, po kateri je v postopku z zahtevo za dostop do informacij javnega značaja stranka postopka samo prosilec, če je predmet odločanja dostop do podatkov, za katere je z zakonom določeno, da so javni. Po vsem navedenem je tožena stranka odločila, kot izhaja iz izreka izpodbijane odločbe.

9. Tožeča stranka je zoper izpodbijano odločbo vložila tožbo v upravnem sporu. Odločbo izpodbija iz razlogov po 1., 2. in 3. točki prvega odstavka 27. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju: ZUS-1). Sodišču predlaga, da po opravljeni glavni obravnavi izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne v ponovni postopek. Zahteva tudi, da ji tožena stranka plača vse stroške tega postopka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.
10. V tožbi kot napačen zavrača zaključek tožene stranke, da v konkretnem primeru obstajajo vse zahtevane informacije javnega značaja. Izpostavlja, da je to sodišče v sodbi v zadevi III U 339/2012 pojasnilo, da organ v postopku, ki se vodi po določbah ZDIJZ, prosilcu ni dolžan pripravljati odgovorov na vprašanja, razen takrat, ko ti izhajajo iz že obstoječega dokumenta. V konkretnem primeru prosilcu ni mogoče posredovati celotnih dokumentov. V skladu s četrtrim odstavkom 5. člena ZDIJZ pa organ ni dolžan zagotoviti izvlečkov iz dokumentov in ne ustvarjati določenih informacij samo zaradi ponovne uporabe. Nadalje tožeča stranka opozarja, da tožena stranka ZDIJZ v postopek ni pozvala zdravnice, na katero se zahtevani podatki nanašajo, kar je pravno zgrešeno. V konkretnem

primeru je šlo za podatke, ki se nanašajo na poimensko določenega posameznika, torej za osebne podatke v smislu 1. točke prvega odstavka 6. člena ZVOP-1. To sodišče je že večkrat zavzelo stališče (sodbi v zadevah I U 1604/2015 in U 1934/2007), da je organ dolžan osebe, na katere se nanašajo zahtevani podatki, obvestiti o postopku in njihovi pravici do udeležbe, saj ima posameznik pravico do zakonite obdelave svojih podatkov, ki izhaja neposredno iz Ustave Republike Slovenije (drugi odstavek 38. člena). Takšno stališče izhaja tudi iz sodbe Sodišča EU v zadevi C 201/14 z dne 1. 10. 2015. Zato bi tožena stranka pred izdajo odločbe o razkritju osebnih podatkov morala obvestiti to in ji omogočiti udeležbo v postopku. Ker tega ni storila, je bistveno kršila pravila upravnega postopka, kar je razlog za odpravo izpodbijane odločbe in vrnitev zadeve v ponovni postopek. Sklepno tožeča stranka v tožbi navaja še, da lahko v skladu s petim odstavkom 5. člena ZDIJZ organ prosilcu izjemoma zavrne dostop do zahtevane informacije, če je očitno, da je zahteva šikanoznega značaja. V konkretnem primeru je očitno, da je bila zahteva podana zaradi šikaniranja dr. [redacted] ki naj bi po mnenju prosilca: "... zaradi svojega kariernega povzpetništva zanemarila delo ambulate in tako neposredno iz malomarnosti ogrozila življenje svoje pacientke, ki bo zaradi njenega nedela trajno zdravstveno prizadeta po tem, ko je bila na robu smrti", " [redacted] si naduto in zvišano lasti odločanje tudi o tem, ali je specialist določenega področja upravičeno zahteval nek pregled življenjsko ogroženega pacienta, ki ga ona po njeni strokovni vsevednosti obravnava" itd. (pri tem tožeča stranka citira prosilčevo pritožbo zoper prvostopenjsko odločbo). Da gre v konkretnem primeru za šikaniranje dr. [redacted], bosta sodišču lahko pojasnila direktor tožeče stranke [redacted] in dr. [redacted] sama. Toženi stranki očita, da pri odločitvi ni upoštevala petega odstavka 5. člena ZDIJZ, čeprav iz prosilčeve pritožbe jasno izhaja, da gre za zahtevo šikanoznega značaja. Kot dokaze za tožbene navedbe tožeča stranka v tožbi navede prvostopenjsko odločbo, prosilčevo pritožbo zoper to odločbo, izpodbijano odločbo, predlaga tudi zaslišanje direktorja tožeče stranke [redacted] in [redacted].

11. Tožena stranka, ki je sodišču predložila upravne spise zadeve, v odgovoru na tožbo vztraja pri izpodbijani odločbi in njenih razlogih, preroka tožbene navedbe ter predlaga, da sodišče tožbo zavrne oziroma da jo zavrže v delu, ki se nanaša na 2. točko izreka izpodbijane odločbe, saj v tem delu tožeča stranka pravnega interesa za tožbo nima. Tožbena navedba, da prosilcu ni mogoče posredovati celotnih dokumentov, in sklicevanje na četrti odstavek 5. člena ZDIJZ sta izven konteksta. Z izpodbijano odločbo je bilo tožeči stranki naloženo, da prosilcu posreduje tiste dele dokumentov, ki so predmet zahteve oziroma pritožbe in hkrati ne predstavljajo izjem od prostega dostopa po ZDIJZ. Posredovanje fotokopij dokumentov v skladu s 1. točko izreka izpodbijane odločbe ne pomeni izdelave izvlečkov dokumentov niti ustvarjanja novih informacij, kot zmotno nakazuje

tožeča stranka. Izvršitev konkretnega izreka v praksi namreč pomeni, da organ na fotokopiji originalnega dokumenta izvede delni dostop skladno s 7. členom ZDIJZ in 19. členom Uredbe o o posredovanju in ponovni uporabi informacij javnega značaja, s čimer se prosilcu omogoči dostop do dela vsebine že obstoječega dokumenta. Dokument, na katerem je izveden delni dostop, ne pomeni novega dokumenta v smislu ZDIJZ. Četrty odstavek 5. člena ZDIJZ se nanaša na institut ponovne uporabe informacij javnega značaja, medtem gre v konkretnem primeru za prosilčevo zahtevo za dostop do informacij javnega značaja.

12. Glede tožbenega ugovora, da bi v postopek morala pritegniti zdravnico, na katero se nanašajo zahtevani podatki, tožena stranka vztraja, da za to ni razloga. S prvim odstavkom a26a. člena ZDIJZ je zakonodajalec omejil pritegnitev tretjih oseb v postopek, kadar te s svojo udeležbo ne morejo vplivati na odločitev organa, ki mora odločati skladno z zakonom, ki nalaga javnost podatkov. Tožeča stranka se pri tem tožbenem ugovoru sklicuje na sodno prakso, ki ni relevantna, saj je iz obdobja pred 22. 2. 2018, ko je začela veljati določba a26a. člena ZDIJZ. Glede navedb, da je prosilčeva zahteva očitno šikanozna, pa tožena stranka opozarja, da se tožeča stranka v prvostopenjski odločbi in v pritožbenem postopku na to ni sklicevala. Če navedeno uveljavlja kot razlog za zavrnitev zahteve, je po mnenju tožene stranke to nedopustna tožbena novota.
13. Tožeča stranka v nadaljnji vlogi prereka navedbe iz odgovora tožene stranke na tožbo. Strinja se, da nima pravnega interesa za izpodbijanje 2. točke izreka izpodbijane odločbe, in dodaja, da je že v tožbi opisala, kaj je predmet spora. Stališče, da v konkretnem primeru ne gre za izvlečke dokumentov in ustvarjanje novih informacij, je nenavadno. Če prosilec ni upravičen do celotnega dokumenta, to logično pomeni, da se mu lahko izda le izvleček dokumenta in da to pomeni ustvarjanje novih informacij izključno zaradi uporabe informacij, do katerih naj bi bil upravičen prosilec. Prav tako je zgrešeno argumentiranje tožene stranke, da ji zdravnice ni bilo treba pritegniti v postopek, ker se je ureditev glede stranske udeležbe v postopku po ZDIJZ spremenila; omenjena pravica namreč izhaja neposredno iz Ustave (38. člen), ki se ni v ničemer spremenila. Tožeča stranka je v tožbi navedla, da tožena stranka pri odločitvi ni upoštevala petega odstavka 5. člena ZDIJZ, čeprav iz prosilčeve pritožbe jasno in nedvoumno izhaja, da gre za zahtevo šikanoznega značaja. Te navedbe niso tožbena novota, temveč stvar pravilne uporabe materialnega prava, tožena stranka pa se na ta razlog v svoji odločbi ni sklicevala, ker je zahtevo zavrnila že iz drugih razlogov.
14. Sodišče je ob uporabi določb 19. člena ZUS-1 tožbo, odgovor tožene stranke in vlogo tožeče stranke vročilo tudi prosilcu in), ki pa svojega odgovora nista podala.
15. Sodišče je v upravnem sporu dne 23. 3. 2021 opravilo glavno obravnavo, ki sta se

je udeležili tožeča in tožena stranka. Tožeča stranka je pojasnila, da s tožbo ne izpodbija 2. točke izreka izpodbijane odločbe, sicer pa vztraja pri tožbi, svojih navedbah in dokazih, vključno s stališčem, da gre za zahtevo šikanoznega značaja, kar izhaja iz vsebine pritožbe. Tožena stranka je vztrajala pri razlogih izpodbijane odločbe in navedbah iz odgovora na tožbo. Sodišče je v dokaznem postopku na javni glavni obravnavi vpogledalo listine v upravnem spisu zadeve (med katerimi so tudi prvostopenjska odločba, prosilčeva pritožba zoper to odločbo in izpodbijana odločba), razen dokumentov, v katerih se nahajajo zahtevane informacije (pogodba o zaposlitvi s prilogo, soglasje ter poročila o opravljenih urah za _____ o za mesece januar do september 2019), ki jih je glede na naravo stvari senat vpogledal izven glavne obravnave. Dokazna predloga za zaslišanje direktorja tožeče stranke _____ in _____ je sodišče zavrnilo. Tožeča in tožena stranka ugovorov zoper to nista podali.

K I. točki izreka:

16. Tožba ni utemeljena.
17. Tožeča stranka v tem upravnem sporu izpodbija 1. točko izreka izpodbijane odločbe z vsebino, kot je razvidna iz uvoda obrazložitve te sodbe, ter akcesorno odločitev iz 3. točke izreka o stroških postopka.
18. Po presoji sodišča je izpodbijana odločitev pravilna in ima podlago v zakonu. Glede na tožbene navedbe sodišče najprej pojasnjuje, da tožeča stranka v tem upravnem sporu ne more uspeti z ugovorom, da tožena stranka v svoj postopek ni pozvala zdravnice, na katero se nanašajo zahtevani podatki. Sodišče, ki lahko v upravnem sporu odpravi morebitne pomanjkljivosti predhodnega upravnega postopka, je _____ dalo polno možnost, da se izjavi o izpodbijani odločbi, o vseh navedbah strank in predlaganih dokazih ter da tudi sicer sodeluje v tem upravnem sporu (tudi na glavni obravnavi) in tako zavaruje svoje morebitne pravice oziroma pravne koristi. Glede na to, da _____ ni podala pravnobenenih ugovorov v tej smeri, se sodišču v nadaljnjo presajo s tem povezanih navedb iz tožbe in odgovora na tožbo ni bilo treba spuščati.
19. Sicer se sodišče strinja z razlogi, s katerimi je tožena stranka utemeljila izpodbijano odločitev, in se nanje v celoti sklicuje, zato jih je predhodno izčrpno povzelo in jih na tem mestu ne ponavlja (drugi odstavek 71. člena ZUS-1). V zvezi z ostalimi ugovori tožeče stranke pa še dodaja:
20. V zadevi ni sporno, da je tožeča stranka zavezanka po določbah ZDIJZ, ki urejajo dostop do informacij za organe (prvi odstavek 1. člena in osmi odstavek 1a. člena ZDIJZ). Prav tako ni sporno, da tožeča stranka razpolaga z dokumenti, ki so naštetih v 1. točki izreka izpodbijane odločbe (pogodba o zaposlitvi s prilogo,

soglasje in poročila o opravljenih urah za _____ za mesece januar do september 2019). Iz obrazložitve izpodbijane odločbe je razvidno in med strankami ni sporno, kakšna je bila vsebina prosilčeve zahteve, pa tudi vsebina prvostopenjske odločbe, s katero je tožeča stranka zahtevo v celoti zavrnila, tudi po mnenju sodišča neutemeljeno.

21. Kot določa prvi odstavek 4. člena ZDIJZ, je informacija javnega značaja informacija, ki izvira iz delovnega področja organa, nahaja pa se v obliki dokumenta, zadeve, dosjeja, registra, evidence ali drugega dokumentarnega gradiva, ki ga je organ izdelal sam, v sodelovanju z drugim organom, ali pridobil od drugih oseb.
22. Tožena stranka je pravilno pojasnila, da je v primeru, ko prosilec želi dostop do informacij javnega značaja¹, vendar zaradi napačnega razumevanja pravil tega dostopa organu postavlja vprašanja, treba ugotoviti, ali organ razpolaga z dokumenti, iz katerih bi bili razvidni odgovori na zastavljena vprašanja. Takšna razlaga je po presoji sodišča skladna z določbami ZDIJZ in sledi v nadaljevanju te obrazložitve opisanemu namenu tega zakona. Ob upoštevanju navedenega stališča je tožena stranka konkretno obrazložila, da so odgovori na vprašanja iz prosilčeve zahteve razvidni iz dokumentov, s katerimi razpolaga tožeča stranka, to je pogodbe o zaposlitvi s prilogo, soglasja in poročila o opravljenih urah za mag. _____ za mesece januar do september 2019. Glede na te ugotovitve (ki jih tožeča stranka konkretizirano ne prereka) je tožena stranka tožeči naložila, da prosilcu posreduje fotokopije tistih delov navedenih dokumentov, v katerih so vsebovane zahtevane informacije in ki ne vsebujejo tistih osebnih podatkov, ki pomenijo izjemo od dostopa do informacij javnega značaja glede na določbe ZDIJZ in Splošne uredbe.² S sprejeto odločitvijo se tožeči stranki ne nalaga ustvarjanje novih dokumentov, kot zmotno zatrjuje, ampak se ji nalaga posredovanje obstoječih dokumentov v delu, v katerih so vsebovane zahtevane informacije in ki ne vsebujejo varovanih osebnih podatkov. Pri tej odločitvi je tožena stranka primerno uporabila institut delnega dostopa iz 7. člena ZDIJZ, ki določa, da če dokument ali njegov del le delno vsebuje informacije iz 5a. ali 6.

1 Da je prosilec v konkretnem primeru uveljavljal dostop do informacij javnega značaja, je razumela tudi tožeča stranka, saj je s prvostopenjsko odločbo odločila o zahtevi za takšen dostop.

2 Argumentaciji tožene stranke o tem, v katerem delu zahtevane informacije javnega značaja pomenijo varovane osebne podatke, sodišče lahko sledi, tožeča stranka pa ji obrazloženo tudi ne oporeka.

člena ZDIJZ in jih je mogoče izločiti iz dokumenta, ne da bi to ogrozilo njihovo zaupnost, pooblaščen oseba organa izloči te informacije iz dokumenta ter seznaní prosilca z vsebino oziroma mu omogoči ponovno uporabo preostalega dela dokumenta.

23. Odločitev tožene stranke izhaja iz osnovnega namena ZDIJZ, ki je v tem, da se izvaja načelo transparentnosti javnega sektorja in da se doseže čim večja obveščena javnosti o delovanju institucij, ki jih ZDIJZ zavezuje (2. člen tega zakona). Institut delnega dostopa je zato v praksi treba uporabiti, kadar je to le mogoče, in prosilcem omogočiti kar največjo mero dostopa. Vprašanje upravičenosti uporabe instituta delnega dostopa se sicer lahko postavi, kadar dokument vsebuje takšen delež nejavnih podatkov, da bi bil zahtevani dokument po uporabi instituta delnega dostopa za prosilca povsem brez vsakega pomena ali pa bi izločanje podatkov organu povzročilo nesorazmeren napor.³ Da bi v obravnavanem primeru šlo za takšno situacijo oziroma da tožeča stranka prosilcu delov dokumentov, kot ji je naloženo z izpodbijano odločbo, ne bi mogla posredovati brez nesorazmernega napora, tožeča stranka obrazloženo niti ne zatrjuje.
24. Po navedenem torej sodišče kot neutemeljene zavrača tožbene navedbe v smeri, da zahtevane informacije javnega značaja ne obstajajo (v materializirani obliki), oziroma ugovor, da je z izpodbijano odločitvijo tožeči stranki naloženo ustvarjanje novih dokumentov. Stališča, ki jih je zavzela tožena stranka, sledijo stališčem na podlagi ZDIJZ že oblikovane sodne prakse, ki je konkretno navedena v izpodbijani odločbi, in tudi s sodno prakso, ki jo s tega vidika izpostavlja tožba, niso v nasprotju. V obravnavanem primeru je neutemeljeno tudi sklicevanje tožeče stranke na določbo četrtega odstavka 5. člena ZDIJZ.⁴ Kot že rečeno, tožeča stranka ni podala nobenih konkretnih navedb, da bi posredovanje delov dokumentov v skladu s 1. točko izpodbijane odločbe zanjo pomenilo nesorazmeren napor. Predvsem pa se določba četrtega odstavka 5. člena ZDIJZ nanaša na zagotavljanje informacij javnega značaja za potrebe drugega instituta, to je instituta ponovne uporabe informacij javnega značaja (glej še tretji odstavek 4.

3 Sodba v zadevi Olli Mattila vs. Komisija in Svet EU, št. T-204/99 z dne 12. 7. 2001.

4 ZDIJZ v četrtem odstavku 5. člena določa, da mora organ v čim večji meri zagotavljati informacije javnega značaja v elektronski obliki, vendar ni dolžan za potrebe ponovne uporabe informacij javnega značaja zagotavljati pretvorbe iz ene oblike v drugo ali zagotoviti izvlečkov iz dokumentov, kadar bi to pomenilo nesorazmeren napor izven preprostega postopka, ter tudi ne nadaljevati z ustvarjanjem določenih informacij samo zaradi ponovne uporabe s stranmi drugih organov ali drugih oseb.

člena ZDIJZ), medtem ko se obravnavana prosilčeva zahteva nanaša na (osnovni) institut dostopa do informacij javnega značaja. ZDIJZ namreč, kot izhaja iz prvega odstavka 1. člena tega zakona, vsakomur omogoča prost dostop in tudi ponovno uporabo informacij javnega značaja.

25. Tožeča stranka v tem upravnem sporu prav tako ne more uspeti s sklicevanjem, da je očitno, da je bila prosilčeva zahteva podana zaradi šikaniranja. Peti odstavek 5. člena ZDIJZ določa, da lahko organ prosilcu izjemoma zavrne dostop do zahtevane informacije, če prosilec z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja po tem zakonu oziroma je očitno, da so zahteva ali zahteve šikanoznega značaja. Tožena stranka v tej zvezi pravilno izpostavlja, da tožeča stranka v izpodbijani odločbi ni navedla nobenih razlogov v tej smeri, niti ni šikanoznosti obravnavane zahteve kakorkoli izpostavila, ko je toženi stranki v reševanje poslala vloženo pritožbo prosilca, ki naj bi na to kazala. Zato je po mnenju tukajšnjega sodišča te navedbe tožeče stranke in z njimi povezane dokaze (zaslišanje in) mogoče opredeliti kot tožbene novote v smislu 52. člena ZUS-1, ki jih v upravnem sporu ni mogoče upoštevati. Takšno stališče izhaja tudi iz sodb tega sodišča II U 187/2011 in II U 213/2012. Res je, da tožeča stranka v položaju stranke postopka prvič nastopi šele v tožbi v upravnem sporu (sodba v zadevi I U 1604/2015). Vendar stališče, da lahko zato še v tožbi oziroma upravnem sporu navaja vsa nova dejstva in nove dokaze, čeprav kot organ nastopa že v upravnem postopku na prvi stopnji, pripelje do rezultata, ko bi si tako tožeča stranka lahko puščala določene argumente neobravnavane, kot rezervne argumente za primer upravnega spora, namesto da bi se vsi relevantni razlogi za zavrnitev zahteve za dostop do informacij javnega značaja obravnavali že v upravnem postopku. To bi obenem pomenilo tudi neenakopravni procesni položaj strank v upravnem sporu glede na to, da je prosilec na pravila ZUP (tretji odstavek 238. člena) in ZUS-1 (52. člen) o navajanju novih dejstev in novih dokazov vezan že pred tem.
26. Tudi sicer pa sodišče izpostavlja, da je določbo petega odstavka 5. člena ZDIJZ, kot je v njej jasno navedeno, dopustno uporabiti le izjemoma in jo je, tudi glede na že opisani namen ZDIJZ, treba restriktivno razlagati. Uporaba te določbe pride v poštev le, če gre za očitno zlorabo pravice dostopa do informacij javnega značaja oziroma če je očitno, da je zahteva šikanoznega značaja. Iz obravnavane prosilčeve zahteve to ne izhaja. Zaključka o tem tudi ni mogoče napraviti na podlagi prosilčeve pritožbe zoper prvostopenjsko odločbo. Iz delov pritožbe, ki jih citira tožeča stranka, in tudi iz preostale vsebine pritožbe je sicer razvidno nezadovoljstvo prosilca z zdravničnim obravnavanjem pacientke, ki je prosilcu blizu, in njegovo ogorčenje oziroma razburjenje zaradi prvostopenjske odločbe o zavrnitvi njegove zahteve, na kar kažejo tudi v pritožbi uporabljeni čustveno obarvani izrazi, kar pa vse ne dosega ravni, zaradi katere bi bilo glede na zakon

prosilcu utemeljeno v celoti odreči pravico dostopa do informacij javnega značaja, ki ima tudi ustavno podlago. Pri tem sodišče dodaja, da je tožeča stranka, razen sklicevanja na citirane odseke pritožbe, v upravnem sporu ostala pri zgolj splošnih navedbah, da je prosilčeva zahteva podana zaradi šikaniranja dr. _____ ter da bosta direktor tožeče stranke _____ in _____ sodišču lahko pojasnila, da gre v konkretnem primeru za šikaniranje dr. _____, ni pa tega z ničemer konkretizirala (čeprav je to možnost imela, tudi na glavni obravnavi). To pomeni, da so navedbe v tej smeri ostale presplošne, dokazna predloga za zaslišanje imenovanih pa tudi nesubstancirana, kar so nadaljnji razlogi za to, da jim sodišče ni sledilo.

27. Zakaj naj bi bila nezakonita odločitev iz 3. točke izreka izpodbijane odločbe, tožeča stranka ni pojasnila, niti razlogov za to sodišče ni našlo.
28. Ker je torej, kot izhaja iz te obrazložitve, odločba tožene stranke v izpodbijanem delu pravilna in zakonita; zaradi postopka, v katerem je bila odločba izdana, pa tudi ni razlogov za njeno odpravo, je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo (prvi odstavek 63. člena ZUS-1).

K II. točki izreka:

29. Po četrtem odstavku 25. člena ZUS-1 v primeru, ko sodišče tožbo zavrne, trpi vsaka stranka svoje stroške postopka. Navedena določba velja za tožečo in toženo stranko. _____ in _____ nista opravila nobenih dejanj v tem upravnem sporu in tako tudi nista uveljavljala povračila stroškov postopka.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Nova Gorica, 23. marec 2021

Predsednik senata:

Andrej Orel, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe:

Konec

